

Cenjeni g. Doropoljski!

V prvi številki letošnjega letnika ste priobčili pisemce Štefanije Ravnik iz Razven. V odgovoru ste jo opozorili na pogreb Antona Maleja. Ker se ona gotovo ni še odzvala, ga popišem jaz. Dobro ga imam še v spominu.

Bilo je v četrtek, ko se je kakor blisk razširila novica: »V Luksemburgu se je ponesrečil Anton Malej. Padel je s krogov in obležal nezavesten. Odpremili so ga takoj v bolnico, kjer je kmalu ugasnilo njegovo mlado življenje.«

V nedeljo se je pripeljal v krsti, odet z lepimi vency, med katerimi je bil tudi venec Nj. Vel. kralja. Ko je privozil vlak z Malejem na postajo, ga je nemo pozdravila večtisočglava množica. Marsikomu so se pojavile solze v očeh ob pogledu na tak veličasten sprejem, ki se je razvil v dolg žalni sprevod do Sok. doma, odtod pa na bistriško pokopališče, ki je bilo, že preden je sprevod došel tja, nabito polno. Kajti vsakdo bi se rad poslovil od mrtvega junaka.

Po pogrebu se je mahoma izpraznila vsa Bistrica, ker je vse hitelo na vlak.

Ker takega pogreba še ni videl Bohinj, si ga bo ohranil vsakdo dolgo v spominu.

Iskreno Vas pozdravlja

Štefan Malenšek,
Boh. Bistrica.

Odgovor: Ljubi Štefan!

Morda kmalu pride čas, ko bo naša velika domovina potrebovala požrtvovalne, junaške ljubezni vseh mladih Jugoslovcev... Da bi takrat bil sleherni od nas kakor sokolski borec Malej!

Zdravo! Gospod Doropoljski.

*

Dragi g. Doropoljski!

Danes se prvič oglašamo v Vašem kotičku. Jako radi čitamo Zvonček. Tudi v šoli ga uporabljamo pri pouku. Smo v V. razredu šestrazredne osnovne šole v Križevcih pri Ljutomeru. Razredna občina

nosi ime Otona Župančiča. Ves razred je okinčan s slikami in cveticami. Klopi so postavljene pri zidu. Od 6. do 18. oktobra smo se v vseh predmetih spominjali naših neodrešenih bratov na Koroškem. Oba tedna sta nosila naslov »Slovenski Koroštan«. V soboto 11. oktobra smo imeli razredno spominsko proslavo koroškega dne. Te proslave se je udeležila tudi razredna občina Franceta Prešerna. Poleg deklamacij in petja koroških narodnih pesmi smo igrali umeščanje na Gosposvetskem polju. Ob tej priliki smo izdali prvo številko razrednega lista »Naš prijatelj«, ki je posvečen Koroški. Prosimo, da priobčite to prvo pismo v Vašem kotičku.

Pozdrave vsem Zvončkarjem!

Vas vdano pozdravlja
razredna občina Otona Župančiča v Križevcih pri Ljutomeru.

Odgovor:

Dragi otroci!

Izredno me je razveselilo Vaše zanimivo pismo o razredni občini, posvečeni našemu odličnemu pesniku Cicibana in Sto ugank. Zdaj pa eno vprašanje: Ali je steklo mnogo solz, ko se je poslavljaj Vaš dobri učitelj g. Marjan Tratar? Kajne, da Vam je še vedno vsem žal po njem!

Z iskrenimi pozdravi vsem vkup!

Gospod Doropoljski.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Danes se prvič oglašam v Vaš kotiček. Naročen sem že drugo leto na »Zvonček«. Rad ga čitam, jako mi ugajata povesti »Zlato mesto« in »Kraljična v vodnjaku«.

Pozdravlja Vas

Saša Kozinc,

4. raz. vadnice v Mariboru.

Odgovor:

Dragi Saša!

Le pridno čitaj naše pravljice in povesti in o priliki mi napiši kaj o Mariboru, našem lepem obmejnem mestu!

Pozdravljen! Gospod Doropoljski.

.....

Ostala pisma priobčimo prihodnji!

.....